

СЕЛОТО

Какво богато по съдържание понятие! Каква многостранност! Колко тъга и колко радости! Какво неизмѣримо материално и морално богатство крие въ себе си то! Неизчерпаемъ изворъ на животъ, на вѣра въ новото строителство, опора на здрава и силна националност, залогъ за осъществяването на велика България.

Кой нашъ стопановедъ, финансистъ и политикъ не е търсилъ и не би търсилъ силата — многостранната сила на българското село?

Кой добъръ писателъ и поетъ не е черпилъ и не би черпилъ сюжети отъ него? Кой човѣкъ загубилъ упората си като общественикъ, не е отивалъ и не би отишълъ да се освежи отъ неговия изворъ, кой борецъ не се е калилъ въ него? Не сж ли познатитѣ български борци за църковна и политическа свобода въ миналото въ болшинството излѣзли отъ него? Най-добритѣ синове на нашия народъ не излизатъ ли и сега изъ неговитѣ срѣди? Не е ли най-сетне, и днесъ селянинътъ най-добриятъ патриотъ, най-сигурниятъ бранителъ на нашата сжпа свобода, не е ли селото грѣбнакътъ на нашето стопанство, чрезъ земеделието което е пригърнато отъ 75 на сто отъ нашия хрѣбъръ изродъ?

Щомъ това е така, то всѣки добъръ българинъ трѣбва да цени селото и да работи за неговото стопанско и културно-просвѣтно преуспѣване. Дългъ

се налага особено на интелегенцията да работи както за неговото всестрано издигане, така сжщо и за неговото морално оздравяване отъ покварата, която отрицателнитѣ страни на цивилизацията носятъ и насаждатъ въ него. А това ще стане когато всѣки интелегентенъ човѣкъ, особено отъ града, стѣбля повече време и често отива въ селото, за да покаже и посѣе плодове на науката. Науката трѣбва да оживѣе, а това става само тогава, когато се популяризира. Най-големата популярностъ, обаче, тя би добила и най-много полза би донесла на нашия народъ, когато се насади въ нашето село и когато се овладѣе отъ нашия твърде много любознателенъ селянинъ.

Селото бихме го опазили отъ покварата, като насочимъ всѣки усилия си въ запазване на вѣрата, езика, славнитѣ традиции, обичаитѣ, хубавитѣ народни пѣсни и всѣки други чисто български светилища, които презъ нѣколко вѣковното робство сж опазили българина отъ претопяване и които сигурно ще го опазятъ за въ бждеще отъ загиване.

Сцепление на всѣки наши сили е нужно. Повече идеализъмъ и народностностъ трѣбва да владѣе въ провинцията.

Душата на селянина е широка като безкрайната добруджанска степ. Колко много богатства крие тя. Нека ги потърсимъ и развиемъ!

Благо Елкинъ

Сръбскитѣ войски се изпращатъ на северната граница, а хърватскитѣ къмъ Македония

Паниката въ Бѣлградъ взема все по-голѣми размѣри. Населението на сръбската столица продължава да бѣга въ провинцията

Стокхолмъ 2 (ТП) Бѣлградскиятъ кореспондентъ на лондонския вестникъ „Таймсъ“ съобщава, че сръбскитѣ войници заематъ позиции въ северна Югославия, а хърватитѣ се изпращатъ къмъ границитѣ отъ къмъ Македония близо до Албания и България. Отъ това се вижда, че новото сръбско правителство се отнася съ известно недоовѣрие спрямо хърватскитѣ войски въ Югославия.

Тѣзи мѣрки на бѣлградското правителство предизвикватъ явни недоволства въ страната.

Бѣлградъ 2 Паниката въ Бѣлградъ взема все по-голѣми размѣри. Бѣлградчани натоварени съ багажитѣ си искатъ да отпътуватъ за провинцията при свои роднини и познати. Бѣлградската гара е изпълнена съ бѣжанци, които чакатъ извън-

редни влакове. Унгарскитѣ, словашкитѣ и румѣнскитѣ подацици сжщо искатъ да напуснатъ страната.

Бѣлградъ 2 Югославиянскиятъ пълномощенъ министъръ въ Берлинъ г. Андричъ, следъ като престоя въ Бѣлградъ 2 дни презъ което време направи своя докладъ на правителството, снощи отпътува за Берлинъ, да заеме отново поста си въ столицата на Германия.

Римъ 2 Съ изключение на италианския пълномощенъ въ Бѣлградъ и нѣколко легацонни

Чети в-къ
Добруджански
ГЛАСЪ

Развързката на тежката югославянска криза наближава да се разреши не съ дни, а съ часове

Антоний Идънъ и ген. Дилъ щѣли да иматъ важни съвѣщания съ пълномощнитѣ м-стри на Британия въ Атина, Анкара и Бѣлградъ. Германскитѣ войски взели вече всѣки предпазни мѣрки по границитѣ съ Югославия

Ню-Йоркъ 2 „Нашънълъ бродкястингъ кѣмпани“ съобщава, че въ столицата на Германия се отнасятъ съ недоовѣрие къмъ английскитѣ и сръбски опровержения, какъто, че Антоний Идънъ и сръбъ Джонъ Дилъ не били въ Бѣлградъ, въпрѣкъ че двамата видни англичани се върнали вече въ Атина. Това не означава, че не сж били инкогнито въ югославянската столица, за което, впрочемъ, говорятъ много указания.

Днесъ се твърди дори, че Идънъ и генералъ Дилъ щѣли да иматъ важно заседание съ пълномощнитѣ министри на Великобритания въ Атина, Анкара и Бѣлградъ.

Що се отнася до Югославия, ясно било вече, че германскитѣ войски сж взели всѣки мѣрки за осигуряването на мира на Балканитѣ и че Германия следи събитията които се вършатъ въ страната на трѣхъ членъ на лакта

Днесъ германскитѣ вестници сж препълнени съ потресни описания за положението на германцитѣ въ Югосла-

вия. Все още се поддържа че д-ръ Мачекъ не се е съгласилъ да влѣзе въ кабинета на генералъ Симовичъ и че той е по-близо съ групата на Анте Павеличъ, които отъ дѣня на убийството на кралъ Александъръ презъ 1934 година, живѣе въ Италия. Такова споразумение щѣло да улесни извоюването правата за харватитѣ, което обаче било смѣтано отъ германското правителство-

повече като вътрешна работа, зависяща главно отъ решението на д-ръ Мачекъ.

Германскиятъ пълномощенъ министъръ въ Бѣлградъ г. фонъ Херенъ пристигналъ е вече въ Берлинъ. За сега той още нищо не съобщава за своя докладъ. Едно обаче е сигурно: развързката на югославянската криза наближава не съ дни а съ часове.

Изтжпленията въ Югославия

надъ германски поданици възбудили голѣмо негодувание въ Германия.

Бернъ 2. Берлинския дописникъ на „Ла Сюзъ“ съобщава на вестника си доста песимистична картина на германо-югославянскитѣ отношения. Дописникътъ заявява, че Берлинъ не си прави илюзии за едно миролюбиво разрешение на конфликта между сръбитѣ и Раѣха.

Германскитѣ срѣди, пише дописника, продължаватъ да се занимаватъ съ изтжпленията на дѣ германското малцинство въ Югославия и заявява, че правителството на ген. Симовичъ не е способно да се справи съ противогерманскитѣ демонстрации.

Въ Вилхелмштрассе не

искатъ повече да говорятъ за политика. Едно е сигурно, че приготовленията започнати напоследѣкъ отъ Германия и съюзницитѣ й сж привършени.

Братислава 2. Два кораба, натоварени съ германски бѣжанци пристигнали въ Братислава. На пристанището тѣ бѣха възторжено апламирали отъ многохлядната тълпа, дошла да ги посрещне.

Ню-Йоркъ 2. „Колумбия бродкястингъ системъ“ съобщава, че има указания да се върва, че на днешната 35 минутна ауденция на г. Матсуока при Н. Св. папата билъ разгледанъ въпроса относно едно ново посрѣдничество за миръ.

Значително движение на югославски войски

по край румѣно-югославянската граница. Главниятъ въпросъ на бѣлградското прав. билъ постигане на разбирателство съ хърватитѣ

Бѣлградъ 2. Отъ официално мѣсто се узнава, че главниятъ въпросъ за сега е уреждането на отношенията съ хърватитѣ и днешния дѣнь се смѣта за решителенъ. Знае се, че министерскиятъ съветъ въ Бѣлградъ има важно съвѣщание съ участието на хърватски представители и че ще бжде взето сждбоносно решение. Очаква се правителството тази вечеръ да изложи въ една декларация признаването правата на хърватитѣ. Тѣзи декларация щѣла да бжде одобрено и отъ краля.

Въ ржководнитѣ бѣлградски срѣди се зая-

вявало, че Югославия не желае да предизвика война, нито имала намѣрение да воюва обаче ако бжде нападната щѣла да се брани.

Буда пеща 2 Споредъ получени сведения отъ Бѣлградъ общото впечатление било, че Югославия обявила обща мобилизация. Бѣлградското правителство взело вече мѣрки за премѣстването на министерскитѣ седалища и централната властъ, като е започнало и пренасянето на архивитѣ отъ разни министерства въ Босна.

Букурещъ 2 Значителни движения на югос-

лавянски войски по Дунава било забелязано покрай румѣно-югославянската граница. Орждия отъ голѣмъ калибъръ били оставени на малкитѣ възвишения господствуващи надъ Дунава.

Загребъ 2 ато коментира сегашното положение в. Загребъ листъ пише че хърватитѣ сж запазили пълно спокойствие спрямо развитието на конфликта между сръбитѣ и силитѣ отъ осята.

ИГРАТА ОКОЛО СИРИЯ

от ШВАРЦЪ ВАНЪ ВЕРКЪ

Арабитъ поглеждатъ къмъ срѣдна Европа, къмъ народа, който отново намири своето единство, своя водачъ и своята военна сила, и малко помогна на французитъ и англичанитъ пропагандата вършена отъ продажни ориенталски вестници срещу германската опасност. Арабскитъ националисти четатъ, мръщятъ се и си мислятъ по своему.

Отъ къде произлизатъ тѣхнитъ симпатии? Въ свѣтовната война германцитъ съ турцитъ стояха на р. Ефратъ и въ Сирия. Генералъ - фелдмаршалъ фонъ деръ Голцъ, генералитъ Кресъ фонъ Кресенцайнъ и Лиманъ фонъ Зандерсъ, храбритъ германски азиатски корпусъ срещу голето обещание на англичанитъ осъществиха една арабска свобода отъ пустинята Синай чакъ до планинитъ на Иранъ.

Тѣхнитъ транспорти бѣха нападнати отъ саботажнитъ групи на агента Лауренсъ. Възстание срещу турцитъ, означаваше воюване съ германцитъ. Обаче, германцитъ отстъпиха великолепно, неразбити и арабски борецъ гледаше следъ тѣхъ съ дълбокъ респектъ. Направеното отъ германцитъ отъстава живо, понятно възпоминание. И днесъ още стоятъ насипитъ и отдалеченитъ здания на онази стратегическа железопътна линия въ „Синайската пусиня, която тогава германцитъ построиха, солидни и неразрушими. И днесъ още се помни какъ германцитъ въ Палестина организираха житната търговия и опредѣлиха справедливи цени презъ войната. Защо по-късно въ Ерусалимъ семействата на английскитъ офицери търсеха подслонъ въ малкия, потъналъ въ зеленина градски кварталъ на швабитъ-германци? Само защото възлизатъ на германцитъ. Защо отиваха арабитъ въ германската болница? Защото знаеха, че тамъ ще получатъ най-добра помощъ. Въпрѣки своето политическо поражение германския народъ тукъ нищо не е загубилъ отъ своето първенство, тукъ, гдето сега французи, англичани и евреи въ тѣхната груба и префинена любезна и жестока хитростъ, вършатъ съ земя и хора продажничество на дребно.

Продажничеството съ Арабия стана тамъ явно, когато и измамата спрямо Германия стана явна — въ Версайлъ. Ако ние тогава не бѣхме много заети съ нашето собствено нещастие, то ние бихме могли да направимъ едно потресающе сравнение, една среща на два еднакви по сѣдба народи предъ високомѣрния форумъ на победителя. Ние си спомняме мжжественния езикъ на графъ Брокдорфъ-Ранцау, който защитаваха нашата честъ. Съ какво величие, обаче, се появи сѣщо Фейзалъ като застъпникъ на арабскитъ дѣла въ февруарий 1919 г. предъ съвета на десетѣхъ? Когато му зададохъ нечувания въпросъ на коя велика сила той иска да даде мандатната властъ върху арабскитъ земи, на които бѣ обещавана свобода, той даде такъвъ отговоръ, който постави преводача въ най-големо затруднение. Той каза: „Арабската империя бѣ вече една велика сила, по времето когато Франция бѣше още една германска провинция, Англия непозната, а Америка още неоткрита“.

Спрѣмо Арабия присъждана на победителитъ бѣ изпилена тѣй, както спрямо Германия. Тѣ раздѣлиха онова, което принадлежеше едно къмъ друго, теглиха граници тамъ, гдето народа се стремѣше да живѣе

наедно. Тѣй разрѣзаха тѣ старата Сирия на три кѣса: Палестина, Трансйордания и Сирия. Тѣй прогониха Фейзалъ отъ Дамаскъ къмъ Багдадъ, въ четвъртата мандатна страна Иракъ. Тѣ завладѣха най-важнитъ брѣгове на Арабия. На Срѣдиземно море и на залива на Иранъ, обградиха Саудитска Арабия, останаха на Суецкия каналъ и на южния край на Арабия, Хадремаутъ, въ Аденъ. То за разпокъсане и обкръжаване на Арабия не имъ бѣше достатъчно и продължаваха като мандатни господари на Обществото на Народитъ продажничеството съ мира. Англичанитъ отвориха плодороднитъ равнини на Палестина за международното еврейство; французитъ разпокъсаша остатѣка отъ Сирия отново на множество кѣсове. Днесъ човѣкъ трѣбва да се пита, коя отъ дветѣ мандатни държави е достигнала най-висшата степенъ на безкруполностъ и политическа глупостъ. Въ всѣки случай, били достатъчно глупави взаимно да се обвиняватъ въ излама предъ трети съ единъ езикъ, който не познаваше ни най-малкия срамъ. Така напримѣръ, единъ французинъ нарече опита на Англия съ Палестина „политическо двубрѣчане“. Действително, презъ свѣтовната война английското правителство обещаваше свещената земя както на циониститъ, така сѣщо и на арабскитъ националисти; историкътъ на Макъ-Махонитъ писма и декларацията на Балфуръ, е единъ патентъ на английския двоенъ моралъ. Обаче, всѣки англичанинъ би могълъ да обвини французитъ, че тѣ въ тѣхната вършатъ даже политическо многобрачие, че се стремятъ всичко да направятъ за разкъсване на единството на областта. Мандатна бѣ разкъсанъ въ петъ различни управлени единици. Крибръжната областъ на Ливанъ превърната въ една особена куклена държава — ва да се отдѣли Дамаскъ отъ Морето — и всичко бѣ направено, шото многобройнитъ религиозни въроизповѣдания на населението взаимно да се изиграятъ. Тѣхното число достигаше 18 и отъ тѣхъ само християнскитъ групи съ петтѣхъ си патриаршии сѣ нагодени великолепно за политически интриги.

Тѣй се изплъваше спрямо арабитъ една версайлска присѣда, и ако тѣ се оглеждаха да видятъ единъ примѣръ, приличенъ на тѣхната сѣдба, то можеше да го намиратъ въ Райха на германцитъ, въ неговата разпокъсаностъ безъ водачество. Поради това никде другаде годината 1933 и дождането на властъ на Адолфъ Хитлеръ не сѣ наблюдавани съ такава страсть, както въ арабскитъ народности. Хитлеръ бѣше човѣкътъ, който щѣше да разпредѣли на ново политическитъ тяжести на свѣта, той бѣше първиятъ държавникъ, който подхвана еврейския проблемъ, той даде примѣръ какъ единъ политикъ може като нѣкой играчъ на шахъ съ хладнокрѣвно пресмѣтане на всѣки единъ ходъ да печели една следъ друга фигуритъ и сѣщевременно съ религиозно усърдие да спом своя народъ въ едно върващо цѣло.

Тѣй се обясняватъ арабскитъ симпатии за национал-социалистическа Германия: неоспорвана остана за храбрата арабинъ превъзходството на германския войникъ, незабравима въ неговата изчерпателна дейностъ, издигането следъ по-

ражението, много добре разбирано бѣ отдѣлянето на еврейтъ отъ германцитъ, дълбоко бѣ схванато, че въ лицето на Хитлеръ се издига единъ държавникъ съ пророческа сила — арабинътъ е като никой другъ отъ човѣцитъ податливъ на пророчество — разбирано бѣ, че политическитъ интереси на Германия не се простиратъ до близкия изтокъ.

Къмъ всичко това се прибави и взаимната симпатия на германцитъ къмъ арабитъ, проявявана винаги въ срещи между тѣхъ. Симпатитъ сѣ документири отъ германското правителство, въ декемврий 1940 г. въ едно изявление.

Какво стана сега при избухването на войната? Какво би видѣлъ днесъ единъ германецъ въ чисто арабскитъ страни между Ефратъ и Нилъ?

Трѣбва да си спомнимъ: презъ лѣтото на 1939 г. Фюреритъ за пръвъ пътъ прие единъ представителъ на Ибнъ Саудъ въ Оберзалубергъ; при двореца на арабския кралъ бѣше вече акредитиранъ германския посланикъ д-ръ Гроба. Когато войната започна, англичанитъ можаха да наложатъ въ Багдадъ и Кайро да се дадатъ паспортитъ на германскитъ посланици, а въ Иракъ и Египетъ повечето германци бѣха арестувани. Австралийски, ново-зеландски и индийски войски пристигнаха въ британскитъ гарнизони на Близкия изтокъ.

Обаче този Близкъ изтокъ остана спокоенъ — чакъ до италиянскитъ въздушни нападения срещу Хайфа и Александрия, до нападението на нападението на генералъ Уейвелъ. Сега дойде и раздвижването въ Срѣдиземно море. Съ затаенъ дѣхъ следиха арабитъ войната въ пустинята, която се водѣше отъ бронирани дивизии. Ще успѣе ли смѣлиятъ ударъ на англичанитъ? Ще разбиятъ ли тѣ осѣта? Защо дойде Иднъ предъ офанзивата въ ориента и бѣ се опиталъ да работи за образуването на единъ арабски съюзъ? Защо използваха въ Кайро генералъ Катру и американскитъ долари, за да повдигнатъ въ Сирия едно движение въ полза на генералъ де Голъ? Опредѣления отъ Петенъ за Дамаскъ комисаръ бѣ прострѣлянъ въ аеропланъ надъ Срѣдиземно море. Всичко това не говори ли за вътрешна сигурностъ и човѣкъ съ мѣжа си спомня за много други английски игри въ Ориента. Къмъ това се прилава и страннитъ смъртни случаи въ Египетъ, гдето въ кѣсо време единъ следъ другъ умрѣха отъ сърдеченъ ударъ министъръ-председателя и министра на войната. Безъ съпротива 40 хилядната египетска войска бѣ обезоръжена.

Въ Багдадъ британскитъ посланикъ съръ Базилъ Нютонъ направи безсрамни искания до като преживѣ демонстрациитъ на националистическитъ маси и можа да почувствува, че мѣже като великия мюфтия и Фаузи Кауди живѣятъ въ града, най-коравитъ борци за свободата на Палестина, които сѣ ползуватъ съ закрилата на иракското правителство.

Лондонъ въ този моментъ, когато германската тежестъ на Балкана ставаше все по-големъ, намири за нуждно да отзове отъ Багдадъ този твърдоглавъ посланикъ.

Политическата постройка въ Ориента не търпѣше никакви

сѣтресения. Иднъ и шефътъ на генералния щабъ Дилъ се появиха. Напразно бѣха изпратени двама предшественици, генералъ Нюкампъ, единъ помощникъ на полк. Лауренсъ отъ свѣтовната война и американския полковникъ Доунавътъ, на който въ Багдадъ много скоро му показаха нѣтъ презъ пустинята, и генералъ Денцъ въ Дамаскъ, не му позволи да влѣзе даже въ Сирия. Несполучилия опитъ на Нюкампъ да осъществи единъ отъ множеството предложени отъ англичанитъ опити за арабски съюзъ — както и много други въ английската политика на Ориента — бѣше само една подвижна пѣсѣчна дюня, единъ параванъ. Следователно, трѣбваше лично Иднъ съ Дилъ да се явятъ. Поръчаха на единствения съюзникъ, платения и всеобщо мразения арабски князь, емира Абдалахъ отъ Трансйордания да започне съ едно възстание. На турцитъ трѣбваше да се покаже примамливо единъ англо-арабски съюзъ. Когато Иднъ и Дилъ пристигнаха въ Кайро, кралъ Фарукъ се извини, че по болезнени причини не може да ги приеме. Въ Анкара, предвидъ на германскитъ дивизии на българска земя, тѣ бѣха запитани за силата на английскитъ войски, които генералъ Уейвелъ би могълъ да отдѣли отъ своя лагеръ въ пустинята на Либия. Въ това време бѣха западени нѣколко петролнитъ складове въ Хайфа и за втори пътъ германски шуки бомбардираха Суецкия каналъ. Иднъ и Дилъ сега въ Анкара обрънаха вниманието на турцитъ на египетската граница. Сирия, обаче турското правителство отдавна бѣше осведомено че тази Сирия, както гѣкога презъ свѣтовната война, вече е била предлагана отъ Лондонъ подъ най-различни условия на арабитъ. Английката политика съ своето безсрамие бѣ залогена на мѣстото на престъплението. Въ Атина тя предложи най-после Сирия и Палестина на гърцитъ като позиция за оттегляне и нова военна база срещу Осѣта.

Върху Сирия ще бѣде особено обрнато вниманието презъ иднитъ седмици. Тукъ може да се разиграе, както въ последната фаза на свѣтовната война, единъ интересенъ откъсъ отъ свѣтовната история. Доколкото е ималъ възможностъ, генералъ Уейвелъ е събралъ войски на северната граница на

Палестина. Възстанията, поклаждани отъ Секретъ съри биха се нуждаели отъ военна подкрепа и английската флота ще сложи рѣка второто устие на петролната вода въ сирийския Триполитъ. Сѣщевременно английскитъ военни сили биха насочили дѣлата на орджията си къмъ заплата на Александрия, която при подѣлбата бѣше опредѣлена за Турция за убежище на флотата. Едно ново политическо плашило изъ срѣдата на дѣ Голъ ще има честта, обаче въ сарая на Дамаскъ да сложи подписи, каквито Лондонъ желае. Въ действителностъ, Сирия е едно отъ последнитъ кѣсѣта по земята, които Англия съ своитъ разпокъсани сили още би си помислила да заеме.

За англичанитъ тя е единъ политически обектъ за търкуване. При разпродажбата на тѣхната властъ тѣ показватъ цената на този единственъ кѣсъ, Сирия, толкова високо, като че ли съ това биха могли да забулятъ общото си сгромолясане въ Ориента, въ Срѣдиземно море и по свѣта. И въ Ориента не можаха да се получатъ, точно тѣй както и Европа, защото тѣ не виждатъ, че народи, които сѣ правѣли опити съ Англия не желаятъ да повторятъ тѣзи опити.

Играта около и за Сирия е въ пълненъ ходъ. Обаче въшния министъръ Иднъ, шефътъ на генералния щабъ Дилъ и генералъ Уейвелъ горчиво се мамятъ, ако се надѣватъ съ това да спечелятъ нови бойни сили въ Срѣдиземно море.

Единственото, което английската пропаганда следъ едно и половина годишно воюване може да покаже като картини отъ Арабия и една съвсемъ съзнателна излама въ помощта на арабското оржие. Това сѣ картини отъ парадитъ на ренегата Абдала отъ Трансйордания, който е снабдилъ нѣколко камиона съ орджия и е позволилъ на наследника на Лауренсъ, майоръ Глубъ да подѣржа една полиция въ пустинята отъ наемници.

Англия не може да има военнитъ сили на Саудитска Арабия, най-модерната армия въ Близкия изтокъ, иракската, не ще бѣде предадена отъ премиера и военния министъръ Таха Хашими на генералъ Дилъ. Египетската армия отъ давнъ време е обезоръжена поради политическа неблагоприятностъ.

Англия остана безъ парола въ Близкия изтокъ, безъ до вѣрие и поради това, безъ арабски съюзници.

(Изъ „Дасъ Райхъ“)

Превелъ отъ нѣмски: Н. ЖИВКОВЪ

КОЛБАСНИЦА
СЛАВИ ВАСИЛЕВЪ
УЛ. „ЦАРЪ БОРИСЪ“ 6 — ВАРНА
Телефони: 22-83 — 28-72
Производство на финни колбаси, луканки, шунки, унгарски салами и др.
ПРИЕМА ПОРЪЧКИ ВЪ ЦѢЛАТА СТРАНА
262-3-3

ЕЛЕГАНТНИ
МЪЖСКИ — ДАМСКИ — ДЕТСКИ
ГОТОВИ ДРЕХИ
И МУШАМИ ЗА ПОДОВЕ
Моделиръ **ГЕОРГИ А. БОШНАКОВЪ**
ВАРНА — УЛ. „ЦАРЪ БОРИСЪ“ № 12
259-3-3

АПРИЛСКИТЪ ШЕГИ

на в-къ „Добруджански гласъ“

Стотици граждани се отправятъ за с. Петия да видятъ „Старинните находки“

Съ откриването на „петролните извори“ въ Добруджа и България ще се отърси отъ беднотията...

Първоаприлскиятъ шегъ да-тиратъ отъ незапомнени вре-мена. На нѣкои мѣста този обичай се извършва на първи май. У старитѣ българи той е ималъ особено значение. Тѣ сж излъгвали на първия денъ на пролѣтѣта, за да заблудятъ злитѣ духове или да отклонятъ неплодороднитѣ години, като ги насочватъ въ моретата или планинскитѣ чукари.

Но сега да сподѣлимъ съ нашитѣ читатели впечатленията отъ нашитѣ първоаприлски шегъ.

— Ето на — разправя единъ — толкова хора сж ора-ли тази нива, толкова години плугътъ я преобръщатъ, та и ромънциътъ тамъ строиха, ко-пахъ — какво ли не направиха, но... късметъ. Да те изгонятъ отъ родното мѣсто, да те нас-танятъ като ни въ клинъ ни въ ржжавъ въ него диво село, за да се чудимъ какъ да ситър-жешъ двата края и хопъ... гър-ненце съ злато! И то какво злато... Щастието на тоя пре-селникъ е вървѣло, изглежда, по диритѣ на нещастieto му. Така говорейки ние — разпра-вяше той — наближихме село Петия. Но не бѣхме само ние наивнитѣ. Предъ васъ, затъ насъ — мъже, жени, деца — бързатъ къмъ златната дупка...

Отъ върха на височината, кждето се спрѣхме да отдѣх-немъ, каввамъ на моитѣ при-ятелъ:

— Видите ли, хе, е тамъ оная нива, тамъ трѣбва да е било заровено щастието на преселника. Още отъ турско време тамъ, по тия мѣста сж търсили нѣкакво имане и на...

По едно време, обаче, виж-дамъ нѣкои се връщатъ — едни намусени, други засмѣни и нѣщо ми преработи въ мо-зъка и току ми блѣсна въ ума деня на първи април! Но за-мълчахъ. И поведохъ моята дружина къмъ старинната на-ходка. А задъ насъ и предъ насъ други десетки и десетки наивници се нижеха по пѣтя, по шосето и хълма, всички като насъ любопитни да ви-дятъ чудото... Нищо, една ху-бава разходка на първи април!

Другъ единъ увѣряваше и насъ, че наистина такава имане било намѣрено и че той, много добре познавалъ мѣстността и историята на това богатство и много битъ търсилъ, много билъ копалъ, много безсънни нощи прекралъ... И ние не можаме да го убедимъ, че е априлска лъжа! Дошълъ чо-вѣкътъ да ни разправя, че близо тамъ имало и друго бо-гатство, но той сега нѣмалъ време да търси...

Падината Катранъ Чукуръ сжществува. Но не до с. Ме-ше-Махле. Тамъ накарахме да бликнатъ петролнитѣ извори, за-щото сетото е родното мѣсто на нашия добъръ приятель г. инж. Сава Стояновъ. Просимъ извинение за безпокойствието причинено му отъ запитванията на много любопитни. Първо-априлската шегъ, обаче, относ-но истинността на петролнитѣ извори намѣри доста върующъ.

— Ето, нашата бедна Бълга-рия ще се отърси отъ бедно-тията! — възкликва единъ граж-даинъ, възрадвавъ отъ ценно-то откритие. А близкитѣ на г. инж. Сава Стояновъ, благовъзвѣ-

— Пустия му Сава! Какво на-мислилъ и какъ можалъ да из-намѣри това чудо...

Първоаприлски шегъ. Нека мислено се върнемъ при наши-тѣ прадѣди, да потърсимъ тѣх-ния духъ, да се поклонимъ предъ тѣхнитѣ вървания и съ-върха въ свѣтлото бждеще на Родината ни, да заработимъ всеотдайно и съ любовъ за ней-ното величие.

ДРУЖЕСТВО НА ОБЩИНСКИТЪ СЛУЖИТЕЛИ ВЪ ДОБРИЧЪ

На 16. II. 1941 год. се осно-ва дружество на служителитѣ при изборнитѣ учреждения — за гр. Добричъ и общинитѣ въ Добричката околия — клонъ отъ Съюза на общинскитѣ слу-жители въ Царство България.

На сжщото учредително съ-брание, подъ председателство-то на кмета на Добричката градска община — Иванъ За-хариевъ, избра се настоятелст-во съ членове: Димитъръ Сав-чевъ-юрисконсултъ при добри-чкаса градска община, Георги Шоповъ — началникъ на адми-нистративното отдѣление при сжщата община, Георги Таба-ковъ — кметъ на с. Айорманъ и Велеславъ Ханджиевъ-архи-тектъ при добричката градска община.

За надзоренъ съветъ: Иванъ Бончевъ-държавенъ контро-лѣоръ при общината гр. До-бричъ и Александъръ Ковачевъ — кметъ на с. Базауртъ.

Съ заповѣдъ № 1081 отъ 12 III. т. г. на г. Министра на В. Р. Н. Здраве сж назначени за членове на настоятелството: Иванъ Б. Бѣчваровъ — бирникъ при добричката община и Пана-йотъ Д. Узуновъ кметъ на с. Драгош-вода, а за надзоренъ

ЦВѢТКОВИЧЪ И МАРКОВИЧЪ НАПУСКАТЪ ЮГОСЛАВИЯ

Римъ 2 (ТП) Агенция „Сте-фани“ съобщава днесъ, че бив-шиятъ министъръ председателъ Драгиша Цвѣтковичъ и Цин-царъ Марковичъ следъ нѣкол-ко дни щѣли да напуснатъ Ю-гославия и да заминатъ за Гър-ция. Двамата бивши министри не пожелали сами да напус-натъ Югославия, но били за-ставени да сторятъ това.

Копенхагенъ 2. Вестникъ „Берлинеръ Тиденде“ обнарод-ва едно интервю, дадено отъ д-ръ Макечъ предъ журналист-итѣ, въ което той е заявилъ че никой не може да предвиди каква насока ще взематъ съби-тията въ Югославия. Положе-нието било още много неясно.

БАЙРАМЪ-БУНАРЦИ ИСКАТЪ КНИГИ!

с. Байрамъ-Бунаръ — И въ нашето село се основа читали-ще, което селянитѣ съ въоду-шевение кръстиха на името на равноапостолитѣ „Кирилъ и Ме-тодий“. Откриването му стана на 1 мартъ при стечение на много селяни. Благодарение да-ренията получени отъ старитѣ предѣли на България, както и тия на мѣстнитѣ жители, купихме единъ радио-апаратъ.

Селото ни е бедно. Читали-щето ни сжщо така е бедно. Молимъ г. г. книгоиздателитѣ, училищнитѣ дейци и дарители-тѣ да ни пратятъ книги. Ние ще имъ бждемъ вѣчно благо-дарни.

Нашето читалище, съ малко

книги които притежава, пакъ се посещава отъ много селяни, които желаятъ да четатъ бъл-гарски книги.

НОВО ЧИТАЛИЩЕ ВЪ ТОКЧИЛАРЪ

Въ с. Токчиларъ, добричско, на 30 мартъ т. г. е основано народното читалище „21 септемврий 1940 г.“ — па-метната дата на освобожде-нието на селото. На първо вре-ме се записали 25 членове, чи-то брой въ най-късо време ще се удвои и утрои. Интере-сътъ на селянитѣ къмъ ново-то читалище е твърде голѣмъ.

ОБЩИНСКА СКОТОВЪДНА КОМИСИЯ С. СПАСОВО КАСЪМСКА ОБЩИНА

Обявление № 1603 с. Спасово, 2 априлъ 1941 год.

Спасовската общинска скотовъдна комисия, Ка-съмска околия, обявява, че на 10 т. м., отъ 10 до 12 часа въ канцеларията на общинското управле-ние ще се даде на предприемачъ по доброволно спазаряване купуването и преработването на млѣ-ното въ районитѣ на селата Сърнено, Сираково и Крушево за срокъ отъ една година.

Приблизителното количество на млѣкото е 120.000 литри, или производство отъ 3.500 глави овце.

Поемнитѣ условия се намиратъ на разположе-ние на интересувашитѣ се въ канцеларията на общината.

Залогъ за правоучастие — 10 на сто стойно-стта на млѣкото предвидено за обрѣотване. Всич-ки разноски: гербъ, публикации и идр. сж за смѣтка на наемателя.

282-1-1 ОТЪ СКОТОВЪДНАТА КОМИСИЯ

ПЕТЪРЪ КОВАЧЕВЪ А.Д. ПРОВАДИЯ

Производство и депозитъ на Сухиндолски и Осмарски вина, коняци, ликѣри, ментов-ка и ромъ. Стара слизова, специалитетъ ма-стика и спиртъ 95 градуса. Въ наливно със-тъояние и бутлики.

На износни цени джбови бурета отъ 100, 200 и 700 литри. Готови лагерни бжч-ви отъ 5000 и 8000 литри. 261-3

Внимание! — Внимание! ВАРНА

най-приятно посрещнати и нахранени ще бждете нахранени въ РЕСТОРАНТЪ „ЛОЗА“ на ВАСИЛЬ НИКОЛОВЪ (добруджанецъ) ул. „Владиславъ“ № 12 жгѣла срещу Пощата

ЗАПОМНЕТЕ! РЕСТОРАНТЪ „ЛОЗА“ 267-6-5

Лозаро-овощарско бюро

„ЛОЗА“ на КОНСТАНТИНЪ ПАНAYOTOBЪ Специалистъ лозаръ-пипиниеристъ

ул. „Владиславъ“ № 5 — домъ ул. „Маринъ Дряновъ“ 23 Тел. 26-88 Награденъ съ 4 диплома и 4 златни медала

Произвежда и продава: автентични облагородени лози и овощни дръвчета, гладки рѣзници, десертни грозда, ово-щия; натурални ароматични вина и др.

Продава: Най-необходимитѣ машини, уреди и пособия за лозарство, винарство, овощарство, пчеларство и др. като: лозо-прѣскачки европейски и български, сѣропухалки, както и всич-ки части за тѣхъ; гроздомелачи, ножици, ножчета, три-ончета, захарометри и пр. пр.

За виното: танинъ, желатинъ, метабисулфидъ, азбестъ, обезцвѣтителъ, откислителъ, сѣрня фитили, тани и др.

Сигурни сръдства и препарати противъ болести-тъ и неприятелитѣ по лозята, овощнитѣ дръвчета и др. зе-медѣлски култури.

Семеи: люцерна, фий, експарзетъ, цвѣкло, диво просо и др. 254-5-5

ПАНИКАТА ВЪ СЪРБИЯ отъ преврата

Населението отъ Бѣлградъ бѣга въ провинцията

Буда Пеща 2. Обеднитѣ вест-ници предаватъ съобщения за разговоритѣ съ своитѣ допис-ници, споредъ които въ сръб-ската столица царѣло истинска паника. Правителството взело мѣрки да успокои възбуденитѣ елементи, но до сега не е пос-тигнало удовлетворителни резул-тати. Тълпата била обезпокоена особено отъ заминаването на

германскитѣ и италиански поданици, въ които отпътуване виждала предупредителни знакъ за започването на войната. На-родътъ масово опразвалъ сто-лицата. Всѣки търсилъ да из-прати своитѣ близки въ провин-цията. Въпрѣки взетитѣ мѣрки отъ страна на властѣта, бѣгст-вото на жителитѣ отъ Бѣл-градъ продължавало.

ГАРАБЕДЪ К. НАХАБЕДЯНЪ

ВАРНА ул. Габрово 4—Тел. № 28-18

РАЗНИ МАНИФАКТУРНИ СТОКИ САМО НА ЕДРО 244-6-6

Електрически инсталации въ домове и зав-дения, венти-латори и м-то-ри при СЕ-ЦИАЛНИ ЦЕНИ

Д. ПЕТРОВЪ

Магазинъ Смоковъ

Узаконява ин-дустриални предприятия и работилници съ всички кни-жа и планове

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

Сърбия продължава да играе играта на Англия и да ситга до крайности на своето опиянение

във демонстрациите си против Германия. Югославия не е направила декларация с която да изясни своето поведение. Становището на Югославия може да се характеризира с хитрост. Германски самолети над Скопие

Ню-Йорк 2. Германският пълномощен м-ръ в Българска столица. Н-колцина германски дипломати заявили, че не ще напуснат Югославия докато не избухне войната.

Днес над Скопие били забелязани три германски самолета.

Лондон 2. Съобщава се от Вашингтон, че С. Щ. решили да отхвърлят протеста на Герма-

ния и Италия за задържането на техни кораби от американските морски власти.

Берлин 2. Оповестена та няколко пъти декларация по външната политика на българското правителство не е още направена. Преговорите между д-ръ Мачек и д-ръ Анте Павелич в Загреб, се отбелязват в германския печат с симпатии. Според днешните германски вестници тия преговори се касаят до въпроси, които интерес-

Япония е свързала завинаги съдбата си с Германия и Италия каквито и бури да срещат

Японският м-ръ на външните работи в Италия, както и от Рим 2 Водачът на Италия Дуче даде обещ-

работи останал много доволен от приема, който му е бил даден сърдечният разговорът, който е водил с Дуче и граф Чано

на японския м-ръ на външните работи г. Матсуока, в военния клуб. На обѣда присъствували лица придружаващи г. Матсуока, японски посланик в Рим, членовете на легациите на ония държави, които влизат в тристранния пакт, германски посланик при квиринала и др.

Рим 2 Японският м-ръ Матсуока в едно интервю което направи пред представителите на германския и италианския печат изказва благодарността си че ги вижда отново, като изрази благодарността си за сърдечния прием, който му е бил оказан през време на пребиването му в Италия и за почитта на която е бил предмет от страна на народа и и ржководните лица на Италия.

Матсуока смята че голѣмит проявени симпатии не сж насочени само

към неговата личност но и към японския народ. Той е останал с много силно впечатление от срещата и продължителния разговор който е водил с Дуче, а също така от искреността при размѣната на гледища с граф Чано. Той се е уверил, че между двете велики европейски сили не може да се създаде никакво разногласие в общата борба която сж започнали за осъществяването на общия идеал. Японският народ трѣбва да се чувства щастлив че е съюзник на силите от осята и тия народи ще вървят винаги на едно към светли бджни. Японският народ е с тях и ще остане винаги с Германия и Италия каквито и бури да срещнат тѣ.

Изложбата на фото-журналиста Савиновъ в Силистра

СИЛИСТРА — По покана на Общогражданския комитет и съдействието на Съюза на професионалните пров. журналисти, в града ни гостува фотожурналистът г. ПЕТЪРЪ САВИНОВЪ, който в Военния клуб уреди 5 дневна, отлична посетена фото-изложба на Рилската Света обител.

Откриването на изложбата стана с подходящо тържество на което присъствуваха официални лица начело с начаника на гарнизона и много граждани. Произнесе реч председателя на комитета г. Христо Андреев, който пожела красивите табла да касаят всѣко учреждение и домъ. От името на

Съюза на журналистите говори колегата г. Филипъ Македонски, който прочете и телеграмата на управителния съвет. Развълнуван от вниманието на добруджанци и на колегията, г. Савиновъ отговори и даде пояснение върху картините. Още първия ден започна откупването на много от тях. Изложбата продължава да се посещава масово.

Предната вечер Петъръ Савиновъ говори върху историята и значението за бълг. народъ на Рилския манастиръ. От името на женското дружество „Доброжелателка“, той изнесе сказка и за българската жена

сованите трѣбва да уредят сами помежду си. Поведението на Хърватско се следи с най-жив интерес в Берлин.

Букурещ 2. Вестникъ „Курентулъ“ пише, че становището на Българска може да се характеризира с хитрина. Българското правителство продължава да играе играта на Англия, но все още има надежда, че становището на югославското правителство може да се промѣни преди да е станало късно.

— СОФИЯ 2. (По телефона) Въ днешното заседание на Народното събрание министър-председателя г. проф. Боданъ Филевъ отговори на питането на народния представител г. Ангелъ Стояновъ, относно поземления въпрос в Добруджа. Г-нъ министър-председателя даде подробни освѣтления по разпредѣлението на обработваемата площ в новоиспободената земя.

Въ идущия брой ще предадемъ подробностите от изложението направено в Народното събрание.

— Въ сжбота вечерта, в кино-театъръ „Модеренъ“ нашата театрална труппа ще представи пиесата „Нераздѣлни“ от Желѣзъ Янковъ, по безсмъртната поема на П. Славейковъ.

Гл. представител за Добруджа
СТЕФАНЪ БЕРОВЪ
196 Добрич

Оказия!

ЗА ПРОДАНЪ кжша с 5 стаи, отдѣленъ дамъ с сгая, дворно мѣсто 1300 кв. м., нахождана се в с. Шабла, каварненско. Цена достъпна.

Интересуещите се да се отнесат до Давидъ А. Леви, ул. „Кн. Сим. Търновски“ № 33 — Добрич. 249-55.

Силите от Остъа			Партийни насоки на Англия		
Въглища	Алуминиеви ру	Вѣлна	Въглища	Алуминиеви ру	Вѣлна
Желѣзо	Асфалтъ	Оризъ	Желѣзо	Асфалтъ	Оризъ
Медъ	Солъ	Тютюнъ	Медъ	Солъ	Тютюнъ
Графитъ	Жито и плодове	Скотовъдство	Графитъ	Жито и плодове	Скотовъдство
Сребро		Риболовъ	Сребро		Риболовъ

СТОПАНСКИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ НА ЮГОСЛАВИЯ

Въ стопанско отношение Югославия заема между държавите от югоизточна Европа видно мѣсто. Освенъ земедѣлието, което е главния поминѣкъ на населението, Югославия е богата и с руди, които привличатъ вниманието на западните страни. Тамъ се срещатъ въ голѣмо изобилие желѣзни и хромови руди, цинкъ, медъ, магнезитъ, бокситъ, кафяви въглища и др. При установяване на новия редъ, югославянската индустрия, която сега не разполага с нужните материални възможности за своето пълно развитие, сигурно ще намѣри подкрепа и добри условия за своето пълно процъвтване. Отъ земедѣлските произведения, Югославия изнася предимно зърнени храни, памукъ тютюнъ, и добитѣкъ.

Печатница Добруджански гласъ

ВЕСТИ

— СЛЕДЪ обиколката си в Тухраканско, силистренско, акандъларско и куртъ-бунарско к-мисаря за Добруджа г. Цанко Каракуневъ снощи пристигна в града ни. Както съобщихме в миналия брой, г-нъ к-мисаря е изслушалъ молбитъ на мѣстните жители и на преселниците и е далъ подробни пояснения въ връзка с разпредѣлението на земите в Добруджа.

— Въ сжбота, 5 т. м. преди обѣдъ в 10 часа, в салона на кино-театъръ „Следитѣль“ ще говори фото-журналиста г. Петъръ Савиновъ на тема: „Рилската свѣта обителъ източникъ на свѣтлина отъ Х вѣкъ до днесъ“ Входъ свободенъ. На следния денъ, в салона на камбанарията тържествено ще се открие изложбата му, която се урежда отъ Съюза на провинциалните професионални журналисти в България. Ще бждатъ изложени около 150 великопавни фото картини, представляващи историческите ценности на Рилския манастиръ.

— ПРЕДУПРЕЖДАВАТЪ се всички лица, дошли в Добричъ, че сж длъжни да подадатъ адресни карги, безъ които не могатъ да пребиваватъ в града. Не съобразилите се с горното ще бждатъ глобявани.

— ВСИЧКИ файтонджии, на чийто файтони сж опредѣлени номерата отъ 1 до 40 и на товарните каруци отъ № 1 до 150 които не сж получили или не сж се снабдили с номеръ да се явятъ въ Полицейското коменданство, за да ги получатъ.

СЪОБЩЕНИЕ

Съобщава се на добричкото гражданство и околната, че аптека „А. МУЦЕВЪ“ ул. „Царъ Борисъ“ № 27, е поета наново отъ собственицата Д-ръ КАЛЕНА МУЦЕВА и ТЕОФАНА МУЦЕВА — ПОПОВА Помещава се пакъ на сжщия адресъ — до адвоката ИВАНЪ ПОПОВЪ. 293-10-9